

ת"פ 34929/01/15 - מדינת ישראל נגד א' ק'

בתי המשפט

ת"פ 34929-01-15
22 יולי 2015

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל
נגד
א' ק'

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אביעד כ"ץ

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - סמיון שטיינברג

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שהוצג בבית המשפט ב-3.3.15, על פיו כתב האישום תוקן, הודה והורשע, ונדחה לקבלת תסקיר סוכם כי עם קבלת התסקיר ישוּבו הצדדים להידבר. כמו כן סוכם לתסקיר ביניים אשר יבחן את האפשרות שיצא לעבוד.

נתקבלו בעניינו מספר תסקירים, מהם עולה כי שהנאשם כבן 29, נשוי אב לשני קטינים בין 2.5 ו-4, גר בדירה שכורה עם משפחתו. עבד 13 שנה במוסך ***** ב*****, מוכר במערכת בריאות הנפש. השלים 12 שנות לימוד ורכש מקצוע חשמלאות ומיזוג רכב. הם נשואים כחמש שנים, אולם לאחר הולדת בנם הבכור, נוצרו מתחים סביב גידול הבן, המתחים החמירו לאחר לידת הבת הצעירה וחל ריחוק בין השניים. עלתה אפשרות של גירושין ואשתו פתחה תיק ברבנות. הוא נפגע מהחלטתה, ופגש באישה אחרת, אשתו קנאה וכעסה, אך כעבור זמן החליטו לשוב לחיים המשותפים. עברו דירה, הקשר לדבריו, שגשג, אך אז חלה התדרדרות נוספת ביניהם, שכן האישה שפגש יצרה קשר עם אשתו, ולדבריו אמרה דברי כזב כאילו הוא עדיין שומר על קשר איתה.

המתלוננת תיארה אותו כאב דואג, הלוקח חלק בפרנסה. שללה התנהגות אלימה בטרם האירוע וציינה כי לא חוששת ממנה. היא פנתה למרכז למניעת אלימות, כדי שייסעו לה. הביע בלבול ביחס לעתיד המשותף. בעיקר ששחרר בתנאי של מעצר בית ולא עבד.

בהמשך הוקלו התנאים ובית המשפט אפשר לו לעבוד, ושירות המבחן בתסקיר הנוסף ציינו כי מדובר במי שלאורך השנים תפקד מבחינה תעסוקתית וההליך המשפטי היווה גורם מרתיע ויכול להיתרם לטיפול. כמו כן ציינו כי לשניהם מוטיבציה לשקם את מערכת היחסים. הנאשם שיתף פעולה בקבוצת מפותחים, במרכז למניעת אלימות, הפיק לקח, המתלוננת רוצה שיחזור הביתה במסגרת תהליך הטיפול. הם המליצו כי ישוב לביתו והדיון יידחה להמשך ניסיון טיפולי.

הדיון נדחה, בתסקיר האחרון צוין כי המשיך לשתף פעולה בטיפול, וכי הוא מגלה מוטיבציה רבה לשקם הקשר הזוגי. הם פנו לעו"ס מהיחידה העירונית, אך זו לא מסרה מידע, שולב בקבוצה טפולית אתגרים לאלימים, הם התרשמו כי הוא משתף פעולה ולוקח חלק פעיל בדיונים.

בני הזוג החלו בטיפול זוגי וביטאו שביעות רצון.

הנאשם לוקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות, חש בושה וצער, הצליח לערוך תהליך של התבוננות והפקת לקחים, ועושה מאמצים רבים ליישם את הכלים שרכש בטיפול, על מנת לשפר את היחסים עם אשתו.

גם המתלוננת ציינה כי חל שיפור משמעותי באופן בו הוא מתפקד כאב וכבעל, הוא אינו מתפרץ יותר.

שירות המבחן התרשם כי הוא בעל יכול להיתרם להליך הטיפול, לכן ממליצים על צו מבחן להמשך טיפול ומעקב, יחד עם צו של"צ בהיקף של 140 שעות.

הנאשם הודה והורשע לאחר תיקון כתב האישום בכך, שב- 15.1.15, כשאשתו עזבה את הבית, שאל אותה עם מי היא יוצאת וכי בכוונתו לעקוב אחריה, הוא נטל את מכשיר הטלפון שלה ובדק אותו כשמצא הודעה שלא מצאה חן בעיניו, הוציא את כרטיס ה-SIM שבר את הטלפון, תוך גרימת נזק בזדון, כמו כן צעק לעברה שהוא בוגדת וזונה, תפס בשיער ראשה והטילה לריצפה, קרע את חולצתה, תוך שהוא צועק עליה שתעזוב את הבית. בעקבות זאת עזבה לבית חברתה. הוא נטל את בגדיה, קרע אותם וגם את תמונותיה ושפך עליהם שמן, תוך גרימת נזק בזדון.

כעבור יומיים התגלע וויכוח ביניהם מאחר והמתלוננת חשדה שהוא מנהל יחסים עם אישה אחרת, בעקבות זאת תקף אותה בכך שבעט ברגלה והיכה בה במטאטא במותן צד ימין. בהמשך כשהתלוננה נגדו במשטרה, התקשר לאביו ואמר לו, שהוא הולך להתאבד, וכי הוא יאמר למתלונן לבטל את התלונה, עבירות של היזק לרכוש בזדון, תקיפה סתם של בת זוג ושיבוש הליכי חקירה.

טוען התובע כי מדובר בעבירות שאינן מצדיקות הימנעות מהרשעה, מה עוד שלחובתו הרשעה קודמת, שהתיישנה אך לא נמחקה מיום 14.6.07 בעבירה של חבלה בזדון לרכב.

הסניגור טוען כי בכוונת הנאשם להוציא רישיון לניהול מוסך, וכי כבר החל בלימודים במשרד התחבורה, להוצאת הרישיון, וכי הרשעה תמנע ממנו זאת, ותפגע במישורין באפשרות לפרנס את משפחתו ולהתקדם. הוא המציא לבית המשפט מכתב מהמתלוננת נ/1, בו ציינה כי כיום הם במצב של שלום בית, והיא מתארת זאת כמצב מצוין כפי שלא היה מעולם, הם בטיפול זוגי וגם בטיפול בנושא חינוך הילדים. עושים המיטב לצורך שיקום הבית, בכל המובנים, וכי היא מבקשת

לאפשר לבעלה להתקדם בתחום המקצועי ולהימנע מהרשעה, בשל ההשלכות הנובעות מכך.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, (פ"ד נ(3) 682) פסק בית המשפט העליון בעמ' 683 כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

על הלכה זו חזר בית המשפט העליון, מפי כבוד השופטת א' פרוקצ'יה, בע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, (פ"ד נד(3) 685, 689):

ההמנעות מן ההרשעה הופכת, כמובן, באופן תיאורטי לקשה יותר ככל שהעבירה חמורה יותר ... כאשר מדובר בשורה של עבירות חמורות ... הופך עניין התחליף לענישה המצויה, לנושא קשה עוד יותר ליישום".
[בר"ע 432/85, רומנו נ' מד"י, (תק-על 85 (3) 737)].

בבואו לשקול את האפשרות של הימנעות מהרשעה, מצווה בית המשפט לשקול גם את הצורך **בהרתעה אפקטיבית** של עבריינים אחרים, ואת האינטרס הציבורי (ע"פ 2083/96 הנ"ל בענין **כתב** (פד"י נ"ב (3) 337, 341); ע"פ 2669/00 הנ"ל בענין **פלוני**; ע"פ (מחוזי ת"א) 1134/94 הנ"ל, וע"פ 1356/94 **מדינת ישראל נ' ג'ורג'** (לא פורסם).

בעבירות חמורות, חייב בית המשפט **"להטביע חותם פליליות"** על ידי הרשעת נאשם, שאם לא כן עלול הוא להעביר מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" [ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**, (פ"ד מז(3) 821, 835)].

המשנה לנשיא, כבוד השופט ש' לוין, פרט **בהלכת כתב** (ע"פ 2083/96 הנ"ל), **קווים מנחים, שאינם ממצים, להימנעות מהרשעה, ככל שמדובר בהיבט השיקומי של הנאשם, ואלו הם:**

(א) **האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם;**

(ב) **מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה;**

(ג) **מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד;**

(ד) **מידת הפגיעה של העבירה באחרים;**

(ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות;

(ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית?

(ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה; האם הוא מתחרט עליה;

(ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם;

(ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. (שם, בעמ' 334).

לא מדובר בעבירה ראשונה שכן בעבר כבר נדון כאמור, ואף הורשע אלא הסניגור טוען כי הואיל והתיישנה, אין משרד התחבורה יכול לקחתה בחשבון והפנה בעניין זה, לחוק המרשם הפלילי בתקנות השבים התשמ"א-1981, סעיף 19 (א) בית המשפט מפנה לסעיף 6 לחוק, המתייחס למי שהוסמך על פי חוק, לתת רישיון וזכות עיסוק ולשם כך רשאי על פי תוך חיקוק להביא עבר פלילי שמבקש. משרד התחבורה לא מופיע ברשימה המופיע בתוספת הראשונה ועיינתי לכן, בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב) תש"ל-1970, המתייחס לתנאים הדרושים לצורך קבלת רישיון ניהול מוסך. מדובר לא רק בתנאים שצוינו בצו, אלא גם בשיקול דעת נותן הרישיון ואכן, מן המוסכמות כי מי שיש לו הרשעה, אין ששים ליתן לו רישיון להפעלת מוסך, אף שבוחנים בדרך כלל לגופו של עניין את מהות העבירה וחומריתה.

בנסיבות אלה, נחה דעתי כי אכן הרשעה במקרה זה עלולה לפגוע ביכולתו לקבלת רישיון למוסך, אך שנמצא כאמור בקורס של משרד התחבורה, שנועד להכשירו למטרה זו.

כפי שציין התובע, ככלל לא נהוג לבטל הרשעה לאדם שהורשע בדין, אך מצאתי כי במקרה זה מדובר בנסיבות מיוחדות, שכן ההרשעה התיישנה כאמור, ולכן ההרשעה עלולה לפגוע בו באפשרות תעסוקה ממשית.

במקרה של פגיעה באפשרות תעסוקה, הנפגעים הראשונים יהיו המתלוננת וילדיו.

ציינתי לא אחת כי ההתייחסות העונשית למקרה אלימות במשפחה היא ייחודית, בעיקר לכשהכוונה של בני הזוג לשוב ולחיות יחדיו, כמבקרה זה. לכן, התפיסה היא שיקומית טיפולית ולא רק הרעתית.

המקרה שלפני הנאשם עבר כבר כפרת דרך ארוכה, על מנת להשתקם. ההמלצה של שירות המבחן הינה לצו מבחן, דהיינו אם לא יעמוד בתנאים ניתן יהיה להפקיע את הצו, לשוב ולגזור דינו.

הנאשם נתן הסכמה לבצע עבודות של"צ בהיקף גדול מהמומלץ ובלבד שבית המשפט ימנע מהרשעה.

לאור כל האמור, מצאתי לחרוג מהמדיניות הנהוגה, מטעמי שיקום ואני מורה על ביטול הכרעת הדין המרשיעה.

ניתנה והודעה היום ו' אב תשע"ה, 22/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

גמר דין

בהמשך למצוין לעיל, אני מטילה על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 6,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך שנה מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 60 ימים.

2. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו להרשיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.

3. אני מטילה על הנאשם לבצע שעות שירות לתועלת הציבור ב - 200 שעות במסגרת מתנ"ס בורטון באשקלון, בתפקידי תחזוקה בהיקף שלא יפחת מ - 4 ש"ש בפיקוח שירות המבחן.

במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח על כך לביהמ"ש.

מוסבר לנאשם כי אם לא יבצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצו, להרשיעו ולשוב ולגזור את דינו לרכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ו' אב תשע"ה, 22/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

צו

הפקדון יושב לנאשם ובתנאי שלא נרשם עליו עיקול
המוצגים יחולטו או יושמדו על פי ערכם, מה שזוהה יושב לבעלים.

ניתנה והודעה היום ו' אב תשע"ה, 22/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

ניתנה והודעה היום ו' אב תשע"ה, 22/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה